

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7Csp/103/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121497799
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:6121497799.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: O. P., B.. XX.XX.XXXX, X. I. XXX/XX, P., štátny občan Slovenskej republiky, zast. T. C. X., H., U. U. Z. XXX/XX, U. o zaplatenie 4.354,13 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n ň ý** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou pôvodne podanou na upomínací súd Okresný súd Banská Bystrica vedenou pod sp. zn. 33Up/1117/2021 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny v sume 4.354,13 eur, úroku v sume 928,91 eur, spolu s úrokom z omeškania v sume 126,24 eur, s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 4.312,49 eur od 24.03.2021 do zaplatenia, ako aj trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 23.03.2021 medzi postupcom U. U., H..U., O. XX, XXX XX X., N.C.: XX XXX XXX (ďalej len postupca) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 30.05.2016 zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len zmluva), ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v zmluve a vo VOP. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Podľa ustanovenia § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že

žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy a ust. § 53 ods. 9 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka k 01.12.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 5.409,28 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 4.312,49 eur, z riadneho úroku vo výške 928,91 eur, z úroku z omeškania vo výške 126,24 eur a z poplatkov vo výške 41,64 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky do dnešného dňa nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 5.409,28 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 4,312,49 eur, z neuhradeného riadneho úroku vo výške 928,91 eur, z neuhradeného úroku z omeškania vo výške 126,24 eur, z neuhradených poplatkov vo výške 41,64 eur. Žalobca ohľadom uplatnených zmluvných úrokov k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v sporoch s ochranou slabšej strany zároveň poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019 sp. zn. 6Cdo/113/2018 ako aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 07.08.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94-17, ktorý je obsiahnutý v právnej vete rozhodnutia: „v súvislosti s právnou otázkou, či veriteľ má po zosplatnení dlhu nárok na zmluvné úroky, dovolací súd dáva do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 7. augusta 2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, v ktorom sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovať nespĺnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania." Žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka počnúc dňom 24.03.2021, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

2. Upomínací súd dňa 12.10.2021 vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu v sume 4.354,13 eur, úrok v sume 928,91 eur, úrok z omeškania v sume 126,24 eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 4.312,49 eur od 24.03.2021 do zaplatenia, alebo aby podal odpor. Zároveň ho zaviazal na náhradu trov konania. Predmetný platobný rozkaz bol žalovanému doručený dňa 28.10.2021, voči ktorému podal žalovaný odpor prostredníctvom právneho zástupcu.

3. V predmetnom odpore právny zástupca žalovaného uviedol, že žalobca nepreukázal riadne doručenie predmetnej výzvy na zaplatenie dlžnej sumy jednotlivých omeškaných splátok, čo predstavuje nespĺnenie predpokladov pre platnosť postúpenia pohľadávky, čo má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Poukázal na to, že žalobca nespĺnil podmienky stanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a teda nedošlo k platnému zosplatneniu pohľadávky. Je názoru, že zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorou je fixný poplatok za upomienku vo výške 25 eur. V ďalšom poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-448/17 zo dňa 20.19.2018.

4. Upomínací súd preto výzvou zo dňa 16.11.2021 v súlade s § 14 ods. 1 Zákona č. 307/2016 Z. z. vyzval žalobcu na podanie návrhu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Na túto výzvu právny zástupca žalobcu reagoval tak, že navrhuje pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa Civilného sporového poriadku. K podanému odporu uviedol, že právny predchodca žalobcu splnil podmienky podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalovaný bol v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 30.10.2020 a výzvou označenou ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.12.2020, ku ktorej žalobca pripojil kópiu doručky, ktorá preukazovala doručenie tejto výzvy žalovanému. Za kvalifikovanú výzvu právneho predchodcu žalobcu pritom možno považovať nielen výzvu zo dňa 30.10.2020, ale aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.12.2020, ku ktorému žalobca pripojil kópiu doručky. Považuje za nesporné, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškani so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany

právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a porušeniu bankového tajomstva. Ďalej uviedol, že v konaní predložil oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky, spolu s podacím hárkom preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti žalovanému, pričom relevantné oznámenie postupcu žalovanému o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka (žalobcu) na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník (žalovaný) sa v takom prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, ani jej prípadne neexistencie. Ďalej poukázal na to, že mimoriadna splatnosť úveru bola postupcom vyhlásená podaním zo dňa 02.12.2020, pričom postup, ktorý postupca pri vyhlásovaní mimoriadnej splatnosti úveru zvolil, je plne v súlade s odbornou literatúrou, v ktorej možno nájsť odpoveď ohľadom výkladu ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka. K poplatkom za upomienku uviedol, že podľa Všeobecných obchodných podmienok U. U. je klient povinný platiť banke poplatky, za služby, poskytované bankou podľa sadzovníka platného v deň uskutočnenia spoplatňovaného úkonu alebo poplatky dohodnuté v príslušnej zmluve. Vzhľadom na to, že žalovaný podpisom zmluvy vyhlásil, že sa oboznámil so súčasťami zmluvy ako aj so sadzovníkom a neskôr neplnil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy mohol dôvodne predpokladať vyúčtovanie takéhoto poplatku. Žalobca nesúhlasí s názorom žalovaného, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom, a teda úverové zmluvy sa vždy budú vo svojej podstate spravovať ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov konania. Slovenský právny poriadok inštitút odplaty za dojednanie záväzku poskytnúť úver vyslovene pozná (§ 499 Obchodného zákonníka) a jeho používanie predpokladá, a túto skutočnosť dlhodobo rešpektuje ako právna veda, tak aj súdna prax (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 86/99 zo dňa 01.05.2001). V zmysle Smernice 93/13/EHS je teda dojednanie o odplate za poskytnutý úver vyňaté spod prieskumu súdu ohľadom prípadnej neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie C - 621/17 z 03. 10. 2019, ktorý rieši dve prejudiciálne otázky ohľadom výkladu článku 3 ods. 1, článku 4 ods. 2 a článku 5 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len ako „Smernica“). Prvá otázka spočívala v riešení problematiky, či požiadavka, podľa ktorej musí byť zmluvná podmienka formulovaná jasne a zrozumiteľne, sa má chápať tak, že také zmluvné podmienky, o aké ide vo veci samej, ktoré neboli individuálne dohodnuté a sú obsiahnuté v zmluve o úvere uzatvorenej so spotrebiteľmi, pričom presne určujú sumu poplatkov za správu a poplatku za poskytnutie úveru, ktoré znáša spotrebiteľ, spôsob ich výpočtu a dátum ich splatnosti, musia tiež podrobne špecifikovať všetky služby poskytované ako protihodnota dotknutých súm. Súd vo svojom vyjadrení konštatoval, že v zmysle výkladu Smernice, takáto povinnosť nevyplýva. Druhá otázka rieši problém, či taká zmluvná podmienka, o akú ide vo veci samej, ktorá sa týka poplatkov za správu úveru a ktorá neumožňuje jednoznačne určiť konkrétne služby poskytované ako protihodnota, spôsobuje v rozpore s požiadavkou dobrej viery na úkor spotrebiteľa značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami strán, ktoré vyplývajú zo zmluvy. Súd toto tvrdenie vyvrátil a vo svojom rozhodnutí uviedol, že vyššie uvedená podmienka takýto rozpor s požiadavkami dobrej viery nespôsobuje. Má zato, že žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol skutočností a ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy. Nakoľko si žalovaný svoj záväzok neplnil riadne, veriteľ uplatnil svoj nárok žalobou na príslušnom súde.

5. Upomínací súd dňa 10.12.2021 postúpil vec Okresnému súdu Vranov nad Topľou.

6. Právny zástupca žalovaného v duplikáte uviedol, že žalobca nepreukázal ani dodatočným doložením ďalších dôkazov, že by žalovanému riadne doručil výzvu na zaplatenie dlžných splátok, ktorá predchádza oznámeniu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 02.12.2020. Z uvedeného vyplýva nepravdivosť tvrdení žalobcu, na ktorých zakladá preukazovanie svojho nároku. Taktiež z uvedeného vyplýva, že žalobca nemôže požadovať splatenie celého dlhu jednorázovo, keďže preukázateľne nespĺnil predpoklad, ktorým je platné zosplatenie pohľadávky. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie je daný nedoručením výzvy na zaplatenie dlžných plátok a má za následok nemožnosť domáhať sa žalovaného nároku, ktorého sa domáha v tomto konaní žalobca, ktorý zdanlivo vystupuje ako právny nástupca pôvodného veriteľa. Nedošlo však k platnému postúpeniu pohľadávky. V ďalšom

poukázal na rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 3Csp/156/2020 zo dňa 01.12.2021, rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 11Csp/30/2020 zo dňa 14.12.2020, alebo rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 7Csp/218/2020 zo dňa 06.09.2021, rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 2Csp/49/2020 zo dňa 19.01.2022, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp/45/2021 zo dňa 2.2.2022 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoCsp/12/2022 zo dňa 28.2.2022 i. Ďalej uviedol, že žalobca pri podpise zmluvy neskúmal bonitu žalovaného. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobu zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania.

7. Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení po pojednávaní uviedol, že v súvislosti s doručovaním výzvy zo dňa 30.10.2020 v zmysle záznamu zo systému sledovania zásielok slovenskej pošty bola táto zásielka doručená 05.11.2020. Žalobca k tejto zásielke nedisponuje doručenkou, nakoľko táto zásielka bola odoslaná obyčajnou zásielkou bez doplnkovej služby doručenia. Rovnako tak bola táto zásielka odoslaná bez doplnkovej služby „do vlastných rúk“, preto je irelevantná skutočnosť či zásielku prevzal žalovaný alebo iná osoba žijúca s ním v domácnosti. Námietky žalovaného považuje len za špekulácie, ktorými sa snaží vyhnúť základnej morálnej povinnosti vrátiť úver. Poukázal na poštové podmienky, K námietke žalovaného, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.12.2020 neuvádza splátku, pre ktorú došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, uviedol, že žiadne zákonné ustanovenie povinnosť uvádzať takúto obsahovú náležitosť neuvádza. Zároveň má za to, že označenie splátky, pre ktorú veriteľ uplatnil právo podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, vyplýva priamo z tohto ustanovenia a je to vždy splátka, ktorá splatnosťou ako posledná predchádza uplatneniu tohto práva (splatnosťou ďalšej splátky toto právo zaniká a vzniká pre nezaplatenie novej splátky), v prejednávanom prípade splátky splatnej dňa 18.11.2020. V súvislosti s celkovou čiastkou spojenou s úverom uvádza, že zmluva o úvere obsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Žalovaným namietaný rozdiel je spôsobený tým, že posledná splátka úveru je v súlade s čl. 5.17 Produktových obchodných podmienok, tvorená zostatkom pohľadávky banky. Žalovaný bol povinný uhradiť sumu 11.931,49 eur, pričom posledná splátka bola vo výške 122,04 eur ($95 * 124,31 \text{ eur} + 122,04 \text{ eur}$). Odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver (t.j. pri posudzovaní bonity žalovaného) bola zachovaná. V rámci kontraktačného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Pri posúdení bonity žalovaného právny predchodca žalobcu overil návratnosť nasledovne: klientom deklarovaný príjem bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne s príjmom 360 eur, a boli zistené tieto existujúce záväzky: suma 96 eur bolo overená dopytom do úverového registra. Tieto existujúce záväzky boli vyplatené poskytnutým úverom; náklady na domácnosť: 198,09 eur. Ukazovateľ schopnosti splácať (disponibilný zostatok 162 eur) $360 - 198,09 = 162$. Splátka poskytnutého úveru je nižšia ako disponibilný zostatok - podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta bola splnená. Nie je tak pravdivé tvrdenie, že veriteľ porušil uvedené predzmluvné povinnosti. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalovaného splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver. Z pripojených listín vyplýva, že žalovaný uhradil na poskytnutý úver sumu 5.868,81 eur.

8. Žalobca k žalobe doložil zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) zo dňa 30.05.2016, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, informácia o RPMN, všeobecné obchodné podmienky U. U., H.U., produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery, sadzobník časť A - fyzické osoby nepodnikatelia, výzvu zo dňa 30.10.2020, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.12.2020, oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 a násl. zákona č. 40/1964 Zb. zo dňa 30.03.2021, zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE spoločne s prílohou, pokus o zmier zo dňa 18.08.2021.

9. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že trvá na podanej žalobe. Žalobca je toho názoru, že dôkazmi preukázal, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver a takisto bolo preukázané, že žalovaný tento úver riadne nesplácal. Žalobca za účelom resp. jeho právny predchodca za účelom obnovenia platobnej disciplíny žalovaného vyzýval na zaplatenie dlžnej sumy, avšak k obnoveniu platobnej disciplíny nedošlo a preto banka úver následne zosplatnila a po zosplatnení pohľadávku postúpila na žalobcu. Listinnými dôkazmi bolo preukázané dodržanie zákonného postupu pre zosplatnenie úveru a jednak pre postúpenie pohľadávky na žalobcu. Žalobca preukázal špecifikáciu uplatnenej pohľadávky. Žalovanému bol poskytnutý úver v celkovej výške 6.000 eur, z ktorého žalovaný uhradil sumu 5.868,81 eur, pričom z úhrad žalovaného bolo na istinu započítaná suma 1.687,51 eur, na zmluvný úrok suma 3.967,52 eur, na úrok z omeškania 0,04 eur a na poplatky suma 213,74 eur. Výzvu ani oznámenie o postúpení pohľadávky podľa žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť doručovať

do vlastných rúk žalovaného. V zmysle internetového portálu www.posta.sk <<http://www.posta.sk>> výzva zo dňa 30.10.2020 pred zosplatnením bola doručovaná žalovanému pod číslom RF 067849788SK, túto si žalovaný prevzal dňa 5.11.2020 o 13.21 hod. Následnú ďalšiu výzvu po zosplatnení na zaplatenie pohľadávky zo dňa 17.12.2020 si prevzal dňa 23.12.2020.

10. Právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení po pojednávaní uviedol, že v súvislosti s doručovaním výzvy zo dňa 30.10.2020 v zmysle záznamu zo systému sledovania zásielok slovenskej pošty bola táto zásielka doručená 05.11.2020. Žalobca k tejto zásielke nedisponuje doručenkou, nakoľko táto zásielka bola odoslaná obyčajnou zásielkou bez doplnkovej služby doručenia. Rovnako tak bola táto zásielka odoslaná bez doplnkovej služby „do vlastných rúk“, preto je irelevantná skutočnosť či zásielku prevzal žalovaný alebo iná osoba žijúca s ním v domácnosti. Námietky žalovaného považuje len za špekulácie, ktorými sa snaží vyhnúť základnej morálnej povinnosti vrátiť úver. Poukázal na poštové podmienky, K námietke žalovaného, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 02.12.2020 neuvádza splátku, pre ktorú došlo k uplatneniu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, uviedol, že žiadne zákonné ustanovenie povinnosť uvádzať takúto obsahovú náležitosť neuvádza. Zároveň má za to, že označenie splátky, pre ktorú veriteľ uplatnil právo podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, vyplýva priamo z tohto ustanovenia a je to vždy splátka, ktorá splatnosťou ako posledná predchádza uplatneniu tohto práva (splatnosťou ďalšej splátky toto právo zaniká a vzniká pre nezaplatenie novej splátky), v prejednanom prípade splátky splatnej dňa 18.11.2020. V súvislosti s celkovou čiastkou spojenou s úverom uvádza, že zmluva o úvere obsahuje správny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Žalovaným namietaný rozdiel je spôsobený tým, že posledná splátka úveru je v súlade s čl. 5.17 Produktových obchodných podmienok, tvorená zostatkom pohľadávky banky. Žalovaný bol povinný uhradiť sumu 11.931,49 eur, pričom posledná splátka bola vo výške 122,04 eur (95 * 124,31 eur + 122,04 eur). Odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver (t.j. pri posudzovaní bonity žalovaného) bola zachovaná. V rámci kontraktačného procesu nedošlo k porušeniu žiadnej povinnosti veriteľa. Pri posúdení bonity žalovaného právny predchodca žalobcu overil návratnosť nasledovne: klientom deklarovaný príjem bol overený dopytom do Sociálnej poisťovne s príjmom 360 eur, a boli zistené tieto existujúce záväzky: suma 96 eur bolo overená dopytom do úverového registra. Tieto existujúce záväzky boli vyplatené poskytnutým úverom; náklady na domácnosť: 198,09 eur. Ukazovateľ schopnosti splácať (disponibilný zostatok 162 eur) 360 - 198,09 = 162. Splátka poskytnutého úveru je nižšia ako disponibilný zostatok - podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta bola splnená. Nie je tak pravdivé tvrdenie, že veriteľ porušil uvedené predzmluvné povinnosti. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalovaného splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver. Z pripojených listín vyplýva, že žalovaný uhradil na poskytnutý úver sumu 5.868,81 eur.

11. Ďalej na pojednávaní poukázal na Občiansky zákonník, ktorý počíta s teóriou dôjdenia. Stačí, ak sa zásielka dostane do dispozičnej sféry adresáta, pričom on si ju sám nemusí ani prečítať, ani prevziať, môže nechať v schránke aj rok, stačí, že sa mu dostali do dispozície, aby sa s ňou oboznámil. Ďalej poukazoval na judikatúru, ktorá pripúšťa výnimky z akceptovania takéhoto doručenia a to, ak adresát preukáže, že na uvedenej adrese sa dlhodobo nezdržoval a dáva do pozornosti, že žiadne ustanovenie, ani právneho predpisu, ani zmluvy túto spornú zásielku neukladá povinnosť doručovať do vlastných rúk s doručenkou. Bolo to ponechané na právnom predchodcovi, ako túto zásielku bude doručovať.

12. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že trvá na zamietnutí žaloby najmä z dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky, keďže v zmysle aktuálnej rozhodovacej praxe nie sú naplnené predpoklady pre takéto vymáhanie pohľadávky právnym nástupcom, keďže nie je jednoznačne preukázané, že do sféry dispozície žalovaného sa preukázateľne dostala aj výzva pred zosplatnením. Nepovažuje podacie hácky za dôkaz preukazujúci, ktorý by odôvodňoval aktívnu legitimitáciu žalobcu. Relevantným má byť až preukázanie, že dotknuté písomnosti sa dostali do dispozičnej sféry adresáta a boli mu tak riadne doručené. V ďalšom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo/36/2020 pri posudzovaní zásielok. Predloženie podacích hárov nemožno považovať za preukázanie odoslania písomností. Musí byť preukázané, že písomnosť sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Ani výpis z www.posta.sk <<http://www.posta.sk>> o doručení zásielok pre žalovaného nepovažuje za dôkaz, ktorý by preukázal doručenie zásielky, pretože nie je preukázané, že zásielka bola doručovaná do vlastných rúk, a preto písomnosť mohla prevziať aj iná osoba. Ďalej poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7CoCsp/14/2021 zo dňa 29.11.2021, podľa ktorého je povinnosť uviesť výšku omeškaných splátok v oznámení o zosplatnení. Podľa tohto rozhodnutia rajský súd uzavrel, že „nešpecifikácia

konkrétnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, spôsobuje neurčitost' takéhoto úkonu, nakoľko bez takejto špecifikácie nemožno posúdiť splnenie zákonom vyžadovanej podmienky vyplývajúcej z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňujúcej uplatnenie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr až po uplynutí presne špecifikovanej zákonnej lehoty od omeškania so zaplatením nie akejkol'vek, ale veriteľom konkrétne určenej splátky, čo je významné najmä v prípade dlhodobého neuhrádzania splátok zo strany dlžníka. Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na uplatnenie práva, vyplývajúceho z ust. § 565 Občianskeho zákonníka spôsobuje absolútnu neplatnosť takéhoto úkonu s poukazom na ust. § 39 Občianskeho zákonníka.“ Z toho dôvodu, keďže vyhlásenie okamžitej splatnosti, ale ani výzvy neobsahujú žiadne konkrétne údaje, konkrétne sa tu môžeme zaoberať len vyhlásením okamžitej splatnosti, tak tento úkon je možné považovať aj za absolútnu neplatný, čo je samostatným dôvodom na konštatovanie nedostatku aktívnej vecnej legitímácie.

13. Na ďalšom pojednávaní uviedol, že žalobca iba formálne skúmal bonitu žalovaného. Z výpisu krimi APS, ktorý mal vykonať právny predchodca žalobcu, žalovaný mal v tom čase zamietnuté tri žiadosti a jednu existujúcu žiadosť. Už z toho mohlo byť zrejmé, že iné bankové subjekty mu žiadosti zamietli. To, že nahliadnuté do systému bolo, neznamená, že došlo k riadnemu skúmaniu bonity žalovaného, respektíve vtedy klienta. Nijakým spôsobom sa neskúmali rodinné pomery žalovaného. Vo výpise je iba uvedená suma vtedajšieho životného minima, pritom žalovaný v tom čase mal dve deti maloleté, ktoré taktiež nejakým spôsobom vyživované mali byť, ako aj manželka. Preto nie je možné zo sumy 360 eur po odpočítaní nereálnych nákladov na domácnosť ustáliť, že je k dispozícii 162 eur na to, aby mohol tento úver splácať. Existujúci záväzok 96 eur bol nahradený touto zmluvou, ktorá je v tomto konaní posudzovaná a táto splátka bola nahradená splátkou vo výške 124,10 eur. Preukázateľne došlo k zvýšeniu jeho úverového zaťaženia. Práve refinancovanie tohto úveru bolo podnetom zmluvy, pretože žalovaný mal problémy už zaplatiť aj tú sumu 96 eur.

14. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že mal záujem o úver. Banka od neho žiadala občiansky preukaz a po práci s počítačom mu banka oznámila, že úver mu prešiel. Banka pri uzatváraní zmluvy nezisťovala jeho majetkové, rodinné a iné pomery. Zmluvu uzatváral so U. U., H..U., avšak nevie kedy. Výzva zo dňa 17.12.2020 mu doručená nebola. Nevedel uviesť, či mu bolo doručené aj podanie zo dňa 02.12.2020 nevie uviesť, či mu bolo doručené.

15. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 30.05.2016 zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver), v zmysle ktorej bol žalovanému poskytnutý úver v sume 6.000 eur, ktorý mal splácať pri úrokovej sadzbe 17,90 % pri výške splátky 124,31 eur, dátum prvej splátky 18.07.2016, pri konečnej splatnosti 18.06.2024, pri hodnote RPMN 21,07 %, priemernej hodnote RPMN 15,19 %, počte splátok 96, pri celkovej čiastke 11.931,49 eur, odplate 20,24 % p.a., a poplatku za poistenie k úveru 4,20 eur mesačne. Podľa tejto zmluvy úver mal byť použitý na vyplatenie úver v U. U. H..U.. v sume 2968,42 eur pri výške mesačnej splátky 95,87 eur.

16. Výzvou zo dňa 30.10.2020 spoločnosť U. U., H..U.. oznámila žalovanému, že ku dňu 30.10.2020 je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 1.089,47 eur. Ak dlžnú sumu neuhradí v lehote 15 dní od doručenia výzvy, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

17. Listom zo dňa 02.12.2020 označeným ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti spoločnosť U. U.Ň., H..U.. oznámila žalovanému, že ku dňu 01.12.2020 vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) zo dňa 30.05.2016. Predmetný list si žalovaný prevzal dňa 08.12.2020, čo vyplýva z priloženej doručky podpísanej žalovaným.

18. Výzvou zo dňa 17.12.2020 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu sumy 5248,27 eur pod následnom postúpení tejto pohľadávky na tretiu osobu.

19. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 23.03.2021 a príloh k tejto zmluvy vyplýva, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu, čím bola preukázaná aktívna legitímácia žalobcu. Táto skutočnosť bola žalovanému oznámená Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2021.

20. Oznámením U. U. H..U.. adresované žalovanému dňa 30.03.2021 mu oznámila, že banka na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzatvorenej dňa 23.03.2021 postúpila pohľadávku na spoločnosť EOS KSI Slovensko s.r.o.

21. Pokusom o zmier zo dňa 18.08.2021 vyzval právny zástupca žalobcu žalovaného na úhradu sumy 5.978,37 eur.

22. Podľa stránky pošta.sk zásielka s číslom RF067849788SK bola dňa 5.11.2020 o 13:21 doručená žalovanému. Z tohto záznamu nevyplýva, žeby zásielka mala byť vrátená ako neprevzatá.

23. Žalobca predložil výpis z úverového účtu o čerpaní úveru a jeho splácaní ako to uviedol v žalobe.

24. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“) účinného v čase uzavretia zmluvy, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

25. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) sa spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa;1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

27. V zmysle § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

29. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom

finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) odplatu podľa osobitných predpisov,

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

30. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

31. Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

32. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

33. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

34. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

35. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

36. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

37. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

38. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

39. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

40. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

41. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

42. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

43. V zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Podľa § 132 Civilného sporového poriadku v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť.

45. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

46. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

47. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ

z povahy vecí v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

48. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

49. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci N. H. F. T. D. I. R. W. (C240/98) a medzi T. F. T. a J. R.. T. D. Y. a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmé aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

50. Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

51. Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu.

52. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

53. Podľa § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

54. V zmysle § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

55. Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu.87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čí len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

56. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu dňa 30.05.2016 podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľsky úver), na základe ktorej veriteľ poskytol žalovanému ako dlžníkovi úver v sume 6.000 eur, pričom žalovaný sa zaviazal čerpané prostriedky uhrádzať veriteľovi v splátkach 124,31 eur mesačne, s úrokovou sadzbou 17,90 % ročne. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný obsah úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že právny predchodca žalobcu vzorový text zmluvy, všeobecných obchodných podmienok používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní úverov iným spotrebiteľom. Žalovanému poskytol finančné prostriedky veriteľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti, bankového povolenia a žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu. Na zmluvu sa vzťahuje tiež zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože právny predchodca žalobcu poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Na predmetný úver žalovaný uhradil celkovo sumu 5.868,81 eur. Splátky podľa zmluvy neuhrádzal riadne a načas, preto došlo podľa žaloby k zosplatneniu úveru a to dňa 01.12.2020. toto bolo medzi účastníkmi nesporné. Žalovaný však namietal aktívnu legitímáciu žalobcu z dôvodu, že k zosplatneniu úveru nedošlo v súlade so zákonom, ako aj to, že právny predchodca žalobcu neskúmal pri uzatvorení zmluvy bonitu žalovaného.

57. Z vykonaného dokazovania súdu mal súd ďalej za preukázané, že pri overovaní bonity žalovaného žalobca nepreukázal, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o splátkovom úvere (spotrebiteľsky úver) posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

58. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru bez overenia z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií a pod., nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23. 09. 2020).

59. Postup žalobcu pri skúmaní bonity spotrebiteľa preukázaný v konaní sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa

splácať spotrebiteľský úver nie je správne len porovnaním mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

60. Od žalobcu ako veriteľa možno požadovať preukázanie bonity klienta, teda v uvedenom prípade bolo na žalobcovi ako veriteľovi, aby preukázal, že si svoje povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov splnil, teda, že si v uvedenom prípade splnil povinnosť vyplývajúcu mu z § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

61. V danom prípade nebolo preukázané, aby žalobca mal k dispozícii doklady o príjme žalovaného (potvrdenie zamestnávateľa), aj keď tvrdil, že si to overoval v Sociálnej poisťovni, avšak nepredložil dôkazy o tom, že preveril aj výdavky žalovaného, resp. iné doklady o výdavkoch žalovaného pri uzatváraní zmluvy.

62. Zákon o spotrebiteľských úveroch platný v čase uzatvorenia zmluvy upravoval v § 7 ods. 1 povinnosť veriteľa pred uzatvorením alebo zmenou spotrebiteľskej zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V prípade, ak veriteľ túto svoju zákonnú povinnosť zanedbá, zákon sankcionuje takéto konanie v zmysle § 11 ods. 2 nemožnosťou vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Zákon v tejto súvislosti ustanovuje tiež, že v prípade, ak dôjde k hrubému porušeniu § 7 ods. 1, v takom prípade zákon sankcionuje takéto konanie veriteľa bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru.

63. Zákon o spotrebiteľských úveroch ukladá veriteľovi pri skúmaní bonity klienta postupovať s odbornou starostlivosťou, pričom zákon neuviedol zákonnú definíciu tohto pojmu. Aj napriek absencii takejto zákonnej definície možno vychádzať z toho, že odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka a nepochybne kľúčovou je aj pri skúmaní bonity klienta využívať aj verejne dostupné informácie, ako napr. štátom zverejňované údaje o životnom minime, existenčnom minime a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 13CoCsp/28/2021 zo dňa 19.01.2022, obdobne uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1CoCsp/14/2021 zo dňa 15.11.2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22CoCsp/13/2021 zo dňa 29.06.2021, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6CoCsp/10/2021 zo dňa 16.11.2021).

64. Ak podľa predloženej zmluvy poskytnutý úver mal byť použitý na predošlý úver, a predošlý úver žalovaný vo výške mesačne 95,87 eur nevládal splácať, potom nebolo možné pri odbornej starostlivosti od neho očakávať, že zvládne splácať splátky vo výške 124,31 eur ako sa na to zaviazal v zmluve. Právny predchodca preto nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Vzhľadom na vyššie uvedené v dôsledku uvedeného nemohol právny predchodca žalobcu požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a teda nedošlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru, nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky. Ak teda nedošlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru, predmetom postúpenia pohľadávky v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľskom úvere tak nemohla byť spôsobilá pohľadávka. Z uvedeného dôvodu preto možno dospieť k záveru, že ak nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, neboli splnené ani podmienky pre platné postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, a teda na strane žalobcu absentuje aktívna vecná legitímácia, preto súd žalobu zamietol. Dňa 23.03.2021 malo dôjsť k postúpeniu uplatnenej pohľadávky zo U. U., H.U. na žalobcu. Postup a teda aj podmienky platnosti postúpenia takejto pohľadávky sú uvedené v § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. podľa ods. 1, podľa ktorého práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a:

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Ak v prejednávanej veci dospel súd k záveru, že k platnému predčasnému zosplatneniu úveru nedošlo, nemohla byť pohľadávka z neho predmetom postúpenia a tak aktívna vecná legitímácia žalobcovi nesvedčí. Žalobca tak v prejednávanej veci nie je aktívne vecne legitimovaný a preto súd žalobu zamietol.

65. Keďže § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky, nakoľko nemohol byť úver zosplatnený a preto nemohlo ani dôjsť k postúpeniu pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože postúpenie pohľadávky vylučuje § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. § 92 ods.8 zákona o bankách uvádza, že týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu⁸⁷ac). Tým sa myslí § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

65. Skúmanie vecnej legitímácie (aktívnej alebo pasívnej) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania; súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, ak ju žiadna zo strán sporu nenamieta. Zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. „Vecnou legitímáciu je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník občianskeho súdneho konania (navrhovateľ) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (odporca) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný)“ (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. III. ÚS 517/2011-9 zo dňa 22.11.2011, obdobne Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3Cdo192/2004).

65. Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd rozhodol tak ako je uvedené v I. výroku tohto rozsudku a žalobu zamietol.

66. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

67. V zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

68. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

69. Keďže súd žalobu zamietol v celom rozsahu žalobca z procesného hľadiska nesie zodpovednosť za trovy konania a žalovanému tak vznikol nárok na plnú náhradu trov konania.

70. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.